

REPUBLIKA HRVATSKA
VIJEĆE ZA VODNE USLUGE

10000 Zagreb, Trg kralja Petra Krešimira IV br.1

UPRAVA VODNOGA GOSPODARSTVA

KLASA: 050-01/12-01/125
URBROJ: 346-99/0335-12-4
Zagreb, 4. srpnja 2012. godine

Primljeno: 10 -07- 2012
Ur. broj: 411/12

Hrvatska udruga za zaštitu
potrošača
Ozaljska 93/II
10000 Zagreb

Predmet: Naplata mjesečnih fiksnih troškova
- odgovor, daje se

Dana 28. svibnja 2012. zaprimili smo vašu požurnicu vezanu uz dopis koji ste uputili Predsjedniku Vlade Republike Hrvatske, a koji je dopisom Predstojnika Ureda Vlade Republike Hrvatske prosljeđen Ministarstvu poljoprivrede. U dopisu i požurnici navodite kako su odredbe Uredbe o najnižoj cijeni vodnih usluga i vrsti troškova koje cijena vodnih usluga pokriva (Narodne novine, broj 112/10) o fiksnom dijelu cijene vodnih usluga i o troškovima za koje cijena vodnih usluga treba osigurati povrat, u suprotnosti sa Zakonom o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj 79/07, 125/07, 79/09 i 89/09).

Odgovaramo kako slijedi:

U članku 3. Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva (Narodne novine, broj 153/09) navedena su načela na kojima se zasniva financiranje vodnoga gospodarstva. Načelo 4. glasi: „Voda ima svoju ekonomsku vrijednost koju čine izdaci potrebni radi osiguranja njezine dostupnosti i zaštite te radi izgradnje, upravljanja i održavanja vodnih sustava, i tu vrijednost cijena vode mora izraziti. Povrat tih izdataka osigurava se jednim dijelom plaćanjem cijena vodnih usluga na vodoopskrbnom području, aglomeraciji ili uslužnom području sukladno Zakonu o vodama te plaćanjem naknade za razvoj i naknade za priključenje, a drugim dijelom plaćanjem naknade za korištenje voda i naknade za zaštitu voda na području Republike Hrvatske (načelo punoga povrata troškova)“.

Slijedom članka 197. stavka 5. Zakona o vodama (Narodne novine, broj 153/09 i 130/11), kojim je propisano da se cijene vodnih usluga određuju prema načelima punoga povrata troškova kako je utvrđeno Zakonom o financiranju vodnoga gospodarstva, socijalne prihvatljivosti cijene vode i zaštite od monopola, Uredbom je propisano da cijena vodnih usluga mora osigurati povrat troškova zahvaćanja vode, pogona i održavanja komunalnih vodnih građevina te isporuku vodnih usluga. Neosporna je činjenica da i trošak očitavanja brojila i izrade računa ulazi u troškove pružanja vodnih usluga, jer isporučitelj vodne usluge mora obaviti navedene poslove kako bi naplatio pruženu uslugu, i to neovisno o količini potrošene odnosno otpadne vode. Ističemo da se ne naplaćuje očitavanje brojila niti izdavanje računa. Kao i kod izdavanja računa u drugim djelatnostima, neovisno o iznosima i količinama na računu, isti je potrebno izraditi i dostaviti/dati kupcu. Trošak njegovog izdavanja nije

iskazan u cijeni proizvoda/usluge, ali je naravno sadržan (kao trošak zaposlenika koji obavlja navedene poslove, opreme za izdavanje računa...). Navedeno vrijedi i za mjerenje/vaganje proizvoda i usluga.

Sukladno članku 202. Zakona o vodama, javni isporučitelj vodnih usluga javne vodoopskrbe ili javne odvodnje može biti samo trgovačko društvo ili ustanova u kojem udjele, odnosno dionice u temeljnom kapitalu, odnosno osnivačko pravo imaju isključivo jedinice lokalne samouprave. Ako isporučitelj ne bi pokrивao troškove pružanja vodnih usluga iz cijene vodnih usluga, gubitak bi bila dužna pokriti jedinica lokalne samouprave – grad ili općina koji je vlasnik/osnivač isporučitelja vodnih usluga. Jedinica lokalne samouprave to može učiniti jedino koristeći proračunska sredstva, što opet u konačnici pada na teret građana i poslovnih subjekata, ali nevezano uz količinu korištenih vodnih usluga, ili koriste li se usluge uopće.

Također, vezano uz visinu cijena vodnih usluga napominjemo da, s obzirom da su vlasnici/osnivači isporučitelja vodnih usluga, gradovi i općine imaju odlučujući utjecaj na ekonomičnost njihovog poslovanja.

Nadalje, s obzirom da postoje troškovi koji ne ovise o količini isporučene/otpadne vode, a nastaju kao posljedica priključenja nekretnine na komunalne vodne građevine, poput troškova očitavanja, umjeravanja i servisiranja vodomjera, troškova obrade očitanih podataka te izrade i dostave računa korisnicima vodnih usluga i drugih troškova utvrđenih člankom 6. stavkom 2. Uredbe, smatramo diskriminirajućim pokrivati ove troškove kroz cijenu koja ovisi o količini isporučene/otpadne vode. Naime na taj bi način korisnici vodnih usluga koji koriste veće količine vode (primjerice korisnici sa stalnim boravištem, višečlana kućanstva...) plaćali za one korisnike koji koriste manje količine. Način na koji je fiksni dio cijene vodnih usluga uređen Uredbom omogućava da svaki korisnik pokrije svoj dio ovih troškova.

U odnosu na navode vezane za Zagorski vodovod d.o.o. obavještavamo Vas da je Vijeće za vodne usluge provelo nadzor nad zakonitošću Odluke o cijeni vodnih usluga Zagorskog vodovoda d.o.o. od 30. travnja 2010. te svojim rješenjem od 10. veljače 2011. djelomično obustavilo istu Odluku. Nadalje, Zagorski vodovod d.o.o. je donio novu Odluku o cijeni vodnih usluga od 30. lipnja 2011., koja je nadzirana od strane ovoga Vijeća te u njoj nisu nađeni elementi nezakonitosti. Ovim radnjama je iscrpljena nadležnost Vijeća za vodne usluge iz članka 219. Zakona o vodama.

S poštovanjem,

Predsjednica Vijeća
Elizabetha Kos, dipl.ing.

Dostaviti:

1. Naslovu,
2. Ministarstvo poljoprivrede, pomoćnik ministra, g. Dražen Kurečić,
3. Referada,
4. Pismohrana.